

αρματώνω

αρματώνω, ρ. [<μσν. ἄρματώνω]. **1.** οπλίζω, εξοπλίζω: «επειδή είναι πολύ πλούσιος, αρμάτωσε έναν μικρό στρατό για να τον προστατεύει από διάφορους επίδοξους απαγωγείς». **2.** (για ιστιοφόρα) εφοδιάζω με όλα τα απαραίτητα όργανα και εξαρτήματα: «αρμάτωσε ένα μικρό σκάφος και βγήκε στο πέλαγος προς αναζήτηση του γιου του». (Λαϊκό τραγούδι: *απόψε τα μεσάνυχτα μια βάρκα θ' **αρματώσω** κι απ' τον Πειραία μες στο Τουρκολίμανο, Τουρκολιμανιώτισσα γλυκιά, ούντε μπρε, κι απ' τον Πειραία μες στο Τουρκολίμανο θα 'ρθω να μαστουρώσω*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας